

tilsigter at sikre museerne fuld kunstnerisk selvbestemmelsesret, blot de følger de nævnte hovedretningslinjer, der har til formål, at al for stor spredthed undgås.

I andet stykke åbnes der mulighed for, at andre museer end de i stk. 1 angivne kan opnå statsstøtte; dette må da ske ved særlig bevilling på finansloven i det enkelte tilfælde. Der tænkes her i særlig grad på museer, der repræsenterer en enkelt kunstner eller kunstnerslægt, (f. eks. Skovgaardmuseet i Viborg; J. F. Willumsen-museet, for hvilket sidste der gælder en særlig lov — nr. 155 af 11. maj 1954), eller som er afsluttede samlinger, der i henhold til den for dem gældende fundats ikke kan suppleres (f. eks. Fåborg museum); men tillige omfatter dette stykke museer, hvis samlinger uden at opfylde betingelserne efter stk. 1 dog rummer enkeltværker af en sådan kunstnerisk lødighed, at museet fortjener støtte som offentlig kunstsamling (f. eks. Nivaagaardsamlingen).

Tilskuddet til de af bestemmelsen i § 1, stk. 2, omfattede museer må afpasses efter det konkrete behov, der — ikke mindst med hensyn til nyanskaffelser — vil afvige væsentlig fra de i stk. 1 omhandlede museers behov og variere fra museum til museum. Det betragtes af ministeriet som en selvfølge, at intet nu tilskudsnydende kunstmuseum, der ikke falder ind under den i stk. 1 givne definition af et kunstmuseum, efter lovens vedtagelse stilles ringere end hidtil; formentlig vil en forbedring af deres tilskudsforhold være påkrævet.

Til § 2.

Medens ministeren efter herskende praksis anerkender et museum som tilskudsberettiget efter forud indhentet erklæring fra Statens museum for kunst og Foreningen af danske kunstmuseer i provinsen, vil anerkendelse efter lovforslaget ske efter indstilling af det nedenfor i bemærkningerne til § 7 omhandlede kunstmuseumsnævn. Ministerens godkendelse meddeles efter forud indhentet tilslutning fra folketingets finansudvalg.

Til § 3.

De bestemmelser, der fastsættes som betingelse for ydelse af statstilskud til kunstmuseer, svarer i alt væsentligt til de tilsvarende bestemmelser i lov om kulturhistoriske lokalmuseer — nr. 166 af 7. juni 1958 § 3.

Til de enkelte bestemmelser bemærkes:

Til a): Bestemmelsen om, at kunstmuseet med den af kommunallovgivningen følgende modifikation administrativt og økonomisk skal være adskilt fra andre institutioner, medmindre ministeren gør

undtagelse herfra, er tilføjet, fordi det vil være nødvendigt, at institutionen har sin selvstændige ledelse og økonomi. Ofte har et kunstmuseum til huse i samme bygning som det lokalhistoriske museum, og en klar adskillelse af de to institutioners driftsregnskaber efter omhyggelig forholdsmæssig fordeling af fællesudgifter og -indtægter vil derfor være påkrævet allerede for at tilvejebringe det fornødne grundlag for beregningen af statens tilskud til hvert af de to museer. Ministeren kan dog dispensere fra denne bestemmelse; sådan dispensation kan i enkelte tilfælde være rimelig, hvor f. eks. en større købstads museumsvesen er undergivet en fælles ledelse, der råder over fornøden sagskundskab på begge områder, og hvor den daglige økonomi vanskeligt kan være fuldstændig udsøndret på de forskellige institutioner. Under alle omstændigheder må der imidlertid også i sådanne særlige tilfælde foretages en forholdsmæssig fordeling af indtægter og udgifter på de forskellige institutioner ved regnskabsårets afslutning.

Til e): Bestemmelsen, der i loven om de lokalhistoriske museer må betragtes som omfattet af bestemmelsen i § 3 d) om, at museet skal have en rimelig museums-mæssig standard, er her særlig fremhævet under hensyn til billedkonserveringens overordentlige betydning for landets kunstskatte, jfr. nærmere nedenfor i bemærkningerne til § 4.

Til g): Bestemmelsen svarer i det væsentlige til bestemmelsen i punkt f) i loven om lokalhistoriske museer.

Til h): Det foreslås at kunstmuseumsnævnet kan kræve en af nævnet godkendt kunstkyndig konsulent knyttet til museer, ved hvilke der ikke er ansat kunstkyndigt personale. Denne bestemmelse skyldes ønskeligheden af at kunne sikre, at der til ethvert tilskudsnydende museum er knyttet en sagkyndig person, der kan bistå den daglige ledelse ved kunstindkøb, billedophængninger, arrangementer af særudstillinger og vandretstillinger m. v.

Det må af ministeren ved udfærdigelsen af de nærmere regler for nævnets virksomhed, jfr. forslagets § 7, stk. 5, fremhæves, at der bør herske den størst mulige frihed for museumsbestyrelserne til selv at vælge sin kunstneriske leder eller konsulent, og at samme konsulent ikke bør yde bistand til mere end et enkelt eller ganske få museer og kun for en kort årrække ad gangen, idet den samme kunstopfattelse ikke bør sætte sit præg på store dele af landets museumsvesen.

Til i): Om formen for beretning og regnskab vil nærmere instrukser blive givet af ministeriet.